

§ 8. (1) Na czele wydziału stoi naczelnik wydziału.

(2) Do zakresu działania naczelnika wydziału należy:

- 1) kierownictwo i nadzór nad pracami wydziału,
- 2) nadzór służbowy nad urzędnikami wydziału i przydział spraw,
- 3) referowanie spraw i stawianie wniosków wydziału,
- 4) załatwianie spraw w zakresie przekazanym przez dyrektora.

§ 9. Do zakresu działania dyrekcji ceł należy orzekanie:

- 1) w pierwszej instancji — w sprawach niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, a nienależących do zakresu działania urzędów celnych,
- 2) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów z wyjątkiem orzecznictwa taryfowego, które należy do wyłącznej kompetencji Ministerstwa Skarbu.

§ 10. Ilość oddziałów w wydziałach, szczegółowy podział czynności oraz regulamin ustali Minister Skarbu.

Organizacja i zakres działania Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 11. (1) Organizacja Dyrekcji Ceł w Gdańsku jest rzeczą Senatu Wolnego Miasta Gdańska, który ma prawo i obowiązek zorganizowania na swoim obszarze służby celnej w wykonaniu polskiego prawodawstwa i obowiązujących umów oraz decyzji.

(2) Dyrekcja Ceł w Gdańsku ma taki sam zakres działania jak inne okręgowe władze celne II instancji (dyrekcje ceł) z uwzględnieniem umownego stanu prawnego.

§ 12. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 244), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 846), rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 258).

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

927.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 listopada 1934 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych” w Warszawie, wciągnięte do rejestru stowarzyszeń Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy dnia 1 czerwca 1933 r. pod Nr. 87, zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

928.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energii elektrycznej.

Na podstawie art. 5 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) oraz art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 marca 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia rządowe, przewidziane w art. 1 i 11 ustawy elektrycznej, powinny uzyskać następujące zakłady elektryczne: